

MAM | MARZENA TALENT | KĘDRA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania do edukacji wczesnoszkolnej w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty.

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig
dr hab. Małgorzata Głowska-Sołdatow
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł lekcji

Mam talent

Cele

Uczeń:

- potrafi rozpoznać i nazwać różne stany emocjonalne,
- szanuje odmienność innych dzieci,
- potrafi przełamywać nieśmiałość,
- wie, że może liczyć na przyjaciół i ludzi dorosłych,
- potrafi wyzwolić swoje emocje, umie przeżyć sukces,
- rozumie, że ludzie są inni, ale czują tak samo,
- potrafi odczytać proste rysunki i piktogramy,
- stosuje różne techniki malarskie.

Metody pracy (wg Okonia)

pogadanka, dyskusja, burza mózgów, zabawa, metody waloryzacyjne (impresyjna i ekspresyjna), metoda praktyczna – ćwiczebna.

Formy pracy

a. zbiorowa jednolita, b. w grupach kilkuosobowych, c. indywidualna.

Środki dydaktyczne

nagranie muzyczne z piosenką *Gdy szczęśliwy jesteś*, karta pracy z emocjami, ilustracje przedstawiające nieśmiałość, piktogramy-talenty, farby, słomki, pisaki, kredki.

Opis przebiegu zajęć/lekcji

1. Kolory emocji. Uczniowie otrzymują karty pracy z różnymi emocjami (wesołość, złość, smutek, radość, nieśmiałość, zdumienie) oraz kredki. Dzieci wybierają kolory, które ich zdaniem związane są z danymi emocjami.
2. Kiedy jestem nieśmiały? Na stołach zgromadzone są obrazki przedstawiające różne sytuacje, w których czujemy się nieswojo, boimy się, wstydzimy, jesteśmy nieśmiali. Dzieci wybierają po jednej ilustracji. Krótko uzasadniają swój wybór, mówią, dlaczego w danej sytuacji czują się nieśmiało, wstydzą się czy boją.
3. Kto mi pomoże? Dzieci układają cyfry od 1 do 7 i obrazki osób, do których zwróciłyby się o pomoc w pierwszej kolejności.
4. Burza mózgów. Co znaczy przysłowie „strach ma wielkie oczy”? Dzieci interpretują znaczenie przysłowia, podają swoje pomysły.
5. Przeganiamy strachy – kleksowe stworki. Dzieci na kartkę papieru nakładają pędzlem farbę rozcieńczoną wodą. Potem za pomocą słomki dmuchają, aby powstały dziwne kształty. Po wyschnięciu farby pisakami lub kredkami dorysowują takie elementy, aby powstał uśmiechnięty, wesoły i miły stworek.

6. Pokaż swój talent. Dzieci chodzą po sali i stają przed piktogramem, który ilustruje ich talent, umiejętność, to, co potrafią robić najlepiej.
7. Burza mózgów. W jaki sposób pomógłbyś nieśmiało koledze?
8. Nauczyciel rozdaje dzieciom kartki, na których rysują swoje uczucia po zajęciach. Na zakończenie nauczyciel pokazuje emotikon ze swoją pozytywną emocją – „jestem zadowolony z pracy dzieci na zajęciach”.

Komentarz metodyczny

Nauczyciel przygotowuje kartoniki z ilustracjami różnych osób (nauczyciela, mamy, taty, babci, dziadka, kolegi, koleżanki) i kartoniki z cyframi od 1 do 7. Nauczyciel zaprasza dzieci do wyboru swoich talentów. Rozwiesza w różnych miejscach sali piktogramy różnych umiejętności, które dzieci potrafią robić najlepiej, np. talent sportowy – piłka, plastyczny – farby, muzyczny – nuty, książka – czytanie, pióro – pisanie, klocki – majsterkowanie.

W sali musi być tyle piktogramów, aby każde dziecko miało możliwość wyboru. Podsumowanie: jesteśmy różni, ale czujemy tak samo, mamy wiele talentów. Możemy sobie nawzajem pomagać. Nie wolno odrzucać, oceniać kogoś, kogo jeszcze nie znamy.